

Προς το Διοικητικό Συμβούλιο της
Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος (ΔΟΕ)

Αθήνα, 21-9-2013

ΘΕΜΑ: «Το υπ' αριθμόν 11426/19-9-2013 έγγραφο του Περιφερειακού Διευθυντή Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αττικής καθώς και οι τοποθετήσεις στην Α Αθήνας»

Αξιότιμες κυρίες/κύριοι,

Σε συνέχεια του θέματος, που έχει δημιουργηθεί σχετικά με την διαδικασία τοποθέτησης των εκπαιδευτικών, που παρέμειναν στην διάθεση του ΠΥΣΠΕ, λεκτέα τα κάτωθι:

1) Το ως άνω έγγραφο βρίσκει έρεισμα, όπως και το ίδιο επικαλείται στην διάταξη του άρθρου 31 του νόμου 3848/2010 σύμφωνα με το οποίο: «3. Εκπαιδευτικός της πρωτοβάθμιας ή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που πλεονάζει στη σχολική μονάδα όπου ανήκει οργανικά, αποσπάται: β) σε άλλη σχολική μονάδα πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της αρμοδιότητας άλλου Π.Υ.Σ.Π.Ε. ή Π.Υ.Σ.Δ.Ε. της ίδιας περιφερειακής διεύθυνσης, με απόφαση του περιφερειακού διευθυντή εκπαίδευσης, ύστερα από πρόταση του αρμόδιου ανώτερου περιφερειακού υπηρεσιακού συμβουλίουΣτις αποσπάσεις της παραγράφου αυτής, ως μονάδες μετάθεσης υπολογίζονται οι μονάδες της οργανικής θέσης του εκπαιδευτικού, εφόσον δεν υπολείπονται».

2) Επιπρόσθετα, όπως γνωρίζετε οι τοποθετήσεις εκπαιδευτικών στην διάθεση διενεργούνται βάσει των άρθρων 14-15 του π.δ. 50/1996, που προβλέπει συγκεκριμένες διαδικασίες, μόρια και χρονικά όρια για την διενέργεια αυτών. Σύμφωνα δε με την παράγραφο 12 του άρθρου 15 του ιδίου ως άνω Π.Δ. 50/1996 «12. Οι εκπαιδευτικοί που δεν τοποθετήθηκαν σε σχολεία της προτίμησής τους τοποθετούνται προς το συμφέρον της υπηρεσίας στις υπόλοιπες κενές θέσεις. Σε περίπτωση που οι εκπαιδευτικοί αυτοί είναι περισσότεροι από τις οργανικές θέσεις, παραμένουν ως υπεράριθμοι στη διάθεση των περιφερειακών υπηρεσιακών συμβουλίων και τοποθετούνται προσωρινά ή διατίθενται για τη συμπλήρωση

ωραρίου σύμφωνα με τη διαδικασία του εδαφίου β' της παρ. 7 του άρθρου 14 σε σχολεία της συγκεκριμένης περιοχής».

Η διαδικασία αυτή έρχεται εκ των υστέρων να ανατραπεί με την επίμαχη εγκύκλιο, η οποία αν και κατ' αρχήν βρίσκει έρεισμα στις διατάξεις του άρθρου 31 του ν.3848/2010 στην πραγματικότητα αφενός δεν προσδιορίζει επαρκώς τις ανάγκες, που οδηγούν στην ενεργοποίηση της ως άνω διαδικασίας και αφετέρου οδηγεί σε παραβίαση της σειράς των μορίων αλλά και σε δυσμενείς εις βάρος των εκπαιδευτικών καταστάσεων.

3) Εν όψει αυτών, οι δυνατοί τρόποι αντίδρασης –συλλογικοί αλλά και ατομικοί είναι οι ακόλουθοι:

(α) μαζική μη υποβολή αιτήσεων από τους εκπαιδευτικούς, στα πλαίσια της λογικής μη νομιμοποίησης μιας ενέργειας, που αν και οριακά κινείται εντός των ορίων του νόμου στην πραγματικότητα, επιχειρεί να τον περιγράψει. Η μη υποβολή αιτήσεων βεβαίως, η οποία σημειωτέον δεν προβλέπεται από το άρθρο 31 του ν.3848/3010 ενδέχεται να οδηγήσει σε αυθαίρετη τοποθέτηση από τον ίδιο το Περιφερειακό Διευθυντή, μετά από πρόταση του Α ΠΥΣΔΕ, παρέχει ωστόσο, ευρύτερες δυνατότητες σε περίπτωση προσβολής της διαδικασίας, αφού συνεπάγεται την μη αποδοχή αυτής.

(β) Οι ενέργειες δε των εκπαιδευτικών αλλά και της ΔΟΕ, μπορούν να διαβαθμιστούν ως εξής:

(αα) Ενέργειες των ίδιων των εκπαιδευτικών.

(I) Εφόσον δεν υποβληθεί αίτηση για συμμετοχή στην διαδικασία, οι ενδιαφερόμενοι εκπαιδευτικοί μπορούν να ασκήσουν ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών **αίτηση ακύρωσης** κατά της απόφασης του Περιφερειακού Διευθυντή αλλά και των ατομικών αποφάσεων, που θα εκδοθούν από τον ίδιο μετά από γνώμη του ΑΠΥΣΠΕ. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να ασκηθεί επίσης, και **αίτηση αναστολής εκτέλεσης** ιδιαιτέρως κατά της πράξεως, που θα αφορά τον ίδιο τον εκπαιδευτικό και πάλι ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου. Βεβαίως, δεδομένου, ότι η αίτηση αναστολής προϋποθέτει ζημία (υλική, κατά κανόνα) και εν γένει τα Διοικητικά Δικαστήρια είναι εξαιρετικά φειδωλά στις αναστολές, είναι αμφίβολη η έκβαση αυτής. Πριν δε την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως και ενόσω η υπόθεση

βρίσκεται ακόμα στα πλαίσια του ΑΠΥΣΠΕ προς παροχή γνώμης, μπορούν να υποβληθούν **ενστάσεις**, σχετικά με την σκοπιμότητα της διαδικασίας.

(II) εφόσον υποβληθούν αιτήσεις στην διαδικασία, τότε η άσκηση **αιτήσεως ακύρωσης** κατά της διαδικασίας, παρίσταται εξαιρετικά δύσκολη, αφού η υποβολή αίτησης συνεπάγεται και την αποδοχή αυτής, ενώ παραμένει η δυνατότητα της υποβολής αιτήσεως ακυρώσεως κατά των αποφάσεων τοποθετήσεως, που θα εκδοθούν από τον Περιφερειακό Διευθυντή μετά από γνώμη του ΑΠΥΣΠΕ. Στην περίπτωση αυτή, χωρεί επίσης, **αίτηση αναστολής εκτελέσεως**, η οποία όπως και ανωτέρω περιγράφεται, είναι εξαιρετικά δυσχερής δεδομένης της απαίτησης της νομολογίας για συνδρομή βλάβης (υλικής και όχι ηθικής). Και στην περίπτωση αυτή, θα μπορέσουν οι ενδιαφερόμενοι εκπαιδευτικοί να υποβάλλουν ενστάσεις στα πλαίσια της διαδικασίας τους ΑΠΥΣΠΕ.

(ββ) Ενέργειες από την ΔΟΕ.

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος, ως νομίμως συστημένη συνδικαλιστική οργάνωση έχει έννομο συμφέρον να προβεί στην άσκηση κάθε ενδίκου βοηθήματος, που άπτεται των συμφερόντων και των δικαιωμάτων των μελών της. Το θέμα του εννόμου συμφέροντος κάθε οργάνωσης, έχει ήδη αναγνωριστεί νομολογιακά μέσω της υπ' αριθμόν 668/2012 απόφασης της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Μοναδικό εμπόδιο, που μπαίνει βάσει της νομολογίας για την άσκηση εκ μέρους των συνδικαλιστικών οργανώσεων, κάθε ενδίκου βοηθήματος είναι να μην επωφελείται έστω και ένα εκ των μελών της από την προσβαλλόμενη πράξη, πράγμα, που βεβαίως δεν συντρέχει στην υπό κρίση περίπτωση. Εν όψει αυτού, θα μπορούσε να υποβληθεί **αίτηση ακύρωσης** του εγγράφου του Περιφερειακού Διευθυντή από την ίδια την ΔΟΕ. **Αίτηση αναστολής εκτελέσεως** δεν αποκλείεται παρά το γεγονός, ότι η νομολογία είναι εξαιρετικά φειδωλή σε χορήγηση αναστολής, όταν μάλιστα αυτή συνδέεται με την λειτουργία μίας Δημόσιας Υπηρεσίας.

(γγ) Συνδυασμός ενεργειών.

(I) Στα πλαίσια των διαδικασιών, που περιγράφονται ανωτέρω, θα μπορούσε να υπάρξει είτε παράλληλη είτε συνδυαστική εφαρμογή. Δηλαδή θα μπορούσαν να ασκηθούν παράλληλα αιτήσεις ακυρώσεως τόσο εκ μέρους των

εκπαιδευτικών όσο και εκ μέρους της ΔΟΕ, με ταυτόσημο περιεχόμενο (σε επίπεδο νομικό).

(II) Αντίστοιχα, θα μπορούσε η ΔΟΕ να αναλάβει να ασκήσει μαζί με την δική της προσφυγή (σώρευση) και την αίτηση ακύρωσης των μελών της υποβάλλοντας ένα κοινό δικόγραφο τόσο στο όνομα της όσο και στο όνομα των εκπαιδευτικών. Εάν ακολουθηθεί η προσέγγιση αυτή, θα ήταν σκόπιμο να σταλεί εκ των προτέρων ένα εξώδικο, που να εξηγεί τους λόγους, για τους οποίους θεωρούμε καταχρηστική την όλη διαδικασία και να επιφυλασσόμεθα παντός νομίμου δικαιώματος τόσο ως ΔΟΕ, όσο και ως εκπαιδευτικοί.

(δδ) Άλλες ενέργειες.

Όσον αφορά σε άλλου είδους ενέργειες (πχ υποβολή μηνυτήριας αναφοράς) πρέπει να λάβουμε υπόψιν μας, ότι η συνολική διαδικασία κινείται (αν και οριακά) εντός του άρθρου 31 του ν.3848/2010, που παρέχει την ευχέρεια αυτή στον Περιφερειακό Διευθυντή. Συνακόλουθα, είναι τρομερά δύσκολό να τεκμηριωθεί ένα αδίκημα, όπως η παράβαση καθήκοντος, που θα μπορούσε να αποτελεί το έρεισμα μιας μηνυτήριας αναφοράς.

4) Τέλος όσον αφορά στις τοποθετήσεις της Α Αθήνας, για τις οποίες δεν φαίνεται να τηρήθηκε καμία διαδικασία, δεν συνεκλήθη το ΠΥΣΠΕ, δεν έγιναν σεβαστές οι προτιμήσεις και τα μόρια των εκπαιδευτικών, πρώτηστη ενέργεια, που πρέπει να λάβει χώρα είναι να ζητηθεί (με αίτηση αρχικά και εν συνεχεία με εισαγγελική παραγγελία εάν χρειαστεί) το έγγραφο του Περιφερειακού, βάσει του οποίου έγινε η εν γένει διαδικασία. Ακολούθως, βάσει αυτού, θα πρέπει να καθοριστούν οι επόμενες ενέργειες τόσο των εκπαιδευτικών όσο και της ΔΟΕ.

Παραμένω στην διάθεση σας για κάθε περαιτέρω διευκρίνιση.

Με εκτίμηση,

Μαρία-Μαγδαληνή Τσίπρα

Δικηγόρος